

Exempel 1

Familjen flyttade till Stockholm p.g.a. att pappan hade en butik där under ett år. V gick i söndagsskolan där och åkte till söndagsskolan i pastorns bil. Hon minns en gång när en pojke skulle följa med i bilen. De hämtade upp honom och han skulle gå tillbaka in och fråga föräldrarna om något. Han kom ut igen och sade att det går inte, för de ber. Respekten för bön är något som V har burit med sig genom livet.

Det här är ett litet utdrag från ett samtal med en kvinna, som nu är kyrkvärd och aktiv på många olika sätt i en församling i Svenska kyrkan. Vägen dit har inte varit rak. Som barn gick hon i söndagsskola på landet i Betania, deltog ibland i Frälsningsarmens aktiviteter och döptes i Svenska kyrkan. Hon gick också i söndagsskolan i Svenska kyrkan. Som ungdom var hon med i Filadelfiakyrkan. Vid ett tillfälle var V på ungdomsläger och blev "frälst". "Egentligen tyckte jag inte om det. Jag uppmanades att vittna. Kände mig mer eller mindre tvingad av pastorn". Också den upplevelsen har satt sina spår. Från konfirmationsläsningen i Svenska kyrkan finns ett starkt minne: Hon satt på vänstra sidan i kyrkan under en av högmässorna. Under O Guds Lamm blev hon berörd av Gud. "Det är svårt att sätta ord på, men det var som igår". Minnet finns där ofta när O Guds Lamm sjungs. Det blev familjebildning och landsbygd. Man hörde av sig från Missionsförsamlingen. V:s syster var evangelist och missionär i Japan och ville få systemen engagerad. Men V avböjde. Hon ville själv bestämma. Efter sin skilsmässa flyttade V till stan och kom genom en väninna i kontakt med prästen i den församling hon tillhörde. Församlingen hade en välkomnande atmosfär och V bestämde själv att ta steget in i församlingen. Så småningom blev hon tillfrågad om kyrkvärdsskap → "ett stort uppdrag och förtroende". Vid intervju tillfället är V kyrkvärd, med i församlingskyrkorådet och kyrkofullmäktige, medvandrare i katekumenatundervisning och på andra sätt ger hon tid och engagemang i församlingen och finns oftast i den gudstjänstfirande

församlingen.

En stark upplevelse av Gudsnärvaro, människor som fått vara förebilder i bön, en pojkes respekt för bönen, en vuxen som, förmodligen med goda avsikter, uppmanat till vittnesbörd om frälsning och gjort illa – det är minnesbilder som fått betydelse i livet. Hur kan man som kyrka/församling ta hand om dessa erfarenheter? Att bli sedd och samtidigt respekterad. När är det rätt att ta initiativ, när är det rätt att bida sin tid? Söndagsskolans betydelse och framtid? Hur vanligt var/är det att gå ut och in i olika samfund? Kyrkvärdsskapet – håller det på att förändras? Det finns många frågor att ställa med texten som utgångspunkt.

En människa i den världsvida kyrkan, som under några timmar har berättat om sin tro, och sitt engagemang utifrån frågorna: "Hur kom du med i kyrka/församling" och "Vad är det som gör att du finns där idag"? Kvinnan är uttagen därför att hon på ett markerat sätt har relaterat till kyrkan/församlingen och uppnått mogen ålder.

Prosten Björn Svärd initierade 2008 en insamling av människors berättelser. Sedan dess har berättelser inhämtats från Mellansverige av präster, en diakon och ett par lekmän, och några har sänt in sina egna berättelser. De som tillfrågats har varit aktiva församlingsbor, korister, kyrkvårdar, anställda, medlemmar i frikyrkan, medlemmar i grupper och nämnder i församling, eller på annat sätt aktiva. I nuläget (feb 2014) finns 82 nedskrivna berättelser. Motiveringen till insamlandet är att enskilda människors berättelser och erfarenheter har betydelse, som unika berättelser, i kyrkhistoriskt perspektiv och som inspiration för församlingsbygge.

Insamlandet är naturligtvis också motiverat utifrån tiden. Berättelser måste berättas innan det är försent.

Just nu görs ett avstamp. En intervju har varit med ett äkta par, som gett mycket av sin tid och sitt engagemang i Stjärnhussalen i Långbro församling i Örebro. Intervjun ligger nu till grund för insamlande av ytterligare minnen, erfarenheter, fakta kring Stjärnhussalen, som nu är nedlagd. En initierad grupp arbetar med detta.

Men insamlingen av berättelser behöver fortsätta. Det här är en inbjudan till dig att vara med, eller till någon som du kan rekommendera. Det här är en spännande och viktig uppgift!!